

EDATISME

Trenca el prejudici,
construeix respecte

*TOTES LES
PERSONES GRANS
SÓN IGUALS!?*

*TOTES LES
PERSONES JOVES
SÓN IGUALS!?*

Envellir no significa perdre salut, sinó adaptar-se i cuidar-se per viure millor

HOLA, SOC LA LADA!
MENTRE L'IGU ÉS A IOGA,
JO VAIG A
FER UN TOMB

Envellir forma part del cicle vital humà, igual que néixer, créixer i madurar. És un procés biològic que comporta canvis físics i emocionals, i **NO ha d'associar-se automàticament a la malaltia o a la dependència.**

Aquesta visió errònia alimenta prejudicis i actituds edatistes que limiten el reconeixement i el respecte cap a la gent gran.

Hi ha moltes persones d'edat avançada que gaudeixen de bona salut, que són actives, autònomes i que continuen contribuint de manera significativa a la societat,

tant en els àmbits laboral, familiar, cultural com comunitari.

Reduir l'envelliment a una etapa de declivi és oblidar tot el que representa: experiència, adaptabilitat, resiliència i valor humà.

Cal canviar la mirada: envellir no és una derrota, és un privilegi.

Per tant, viure aquesta etapa amb qualitat, dignitat i respecte és un dret, no una excepció!

La gent gran és necessària per a la societat i la família

En l'àmbit social, la seva experiència professional, vital i humana és una font de coneixement i reflexió. Participen en múltiples àmbits: com a treballadors o empresaris, com a voluntaris en entitats, com a mentors en empreses i escoles, etc. **Són ciutadans actius.**

Reconèixer aquest valuós paper ens ajuda a construir una societat més inclusiva, equilibrada i connectada entre generacions.

En l'àmbit familiar, sovint són un pilar fonamental: ofereixen suport emocional, comparteixen experiències de vida, ajuden a cuidar els nets i netes, i mantenen viva la transmissió de valors, cultura i tradicions. **El seu temps i la seva dedicació són sovint el cor invisible de moltes llars.**

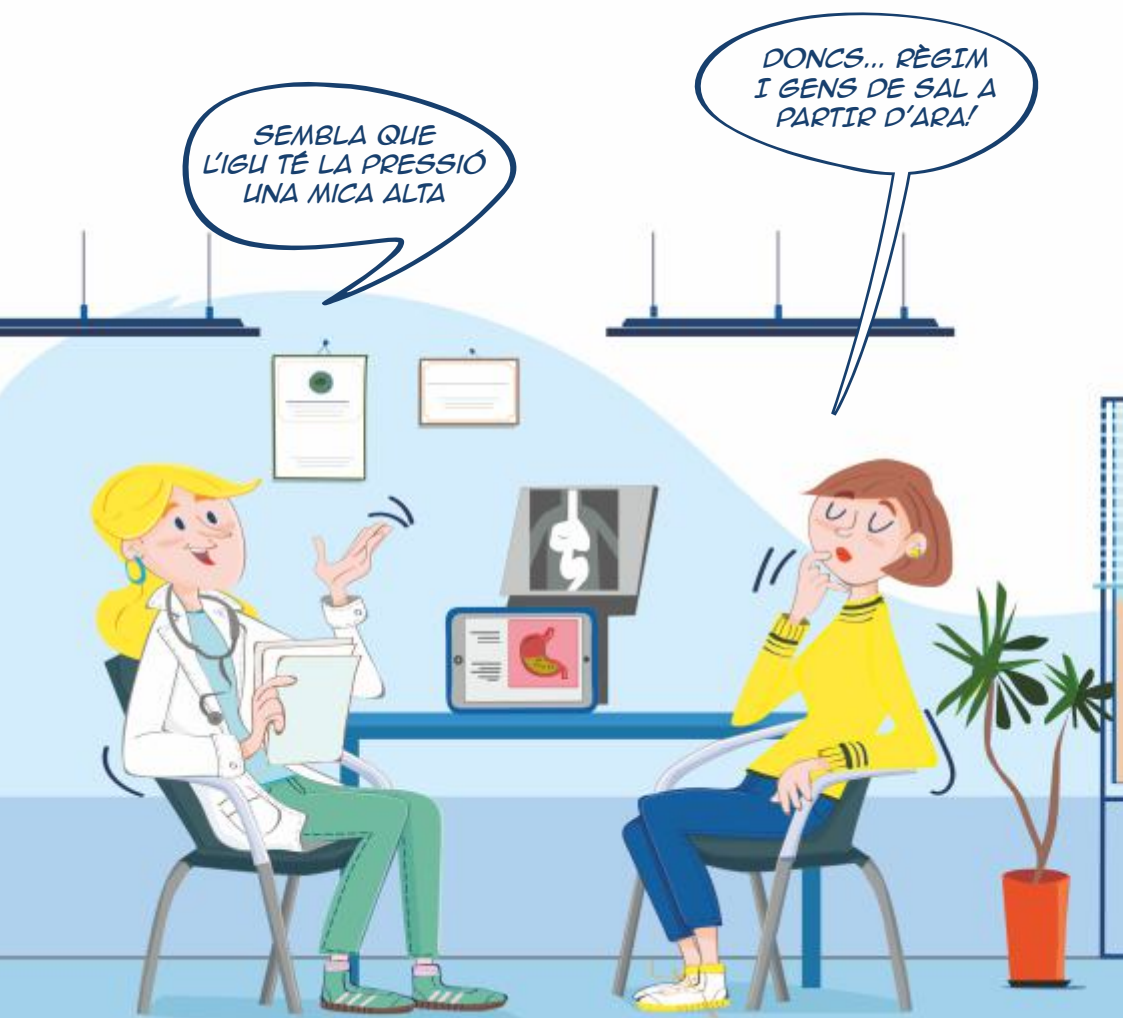
En comptes de veure l'edat com una limitació, hem d'aprendre a valorar-la com una riquesa. **La societat no pot permetre's ignorar el potencial de les persones grans:** són memòria viva, força moral i agents de canvi.

AVLI PER DINAR...
MACARRONS
DE L'ÀVIA!!!!

Infantilitzar és una forma subtil d'edatisme que fa molt mal i passa desapercebuda

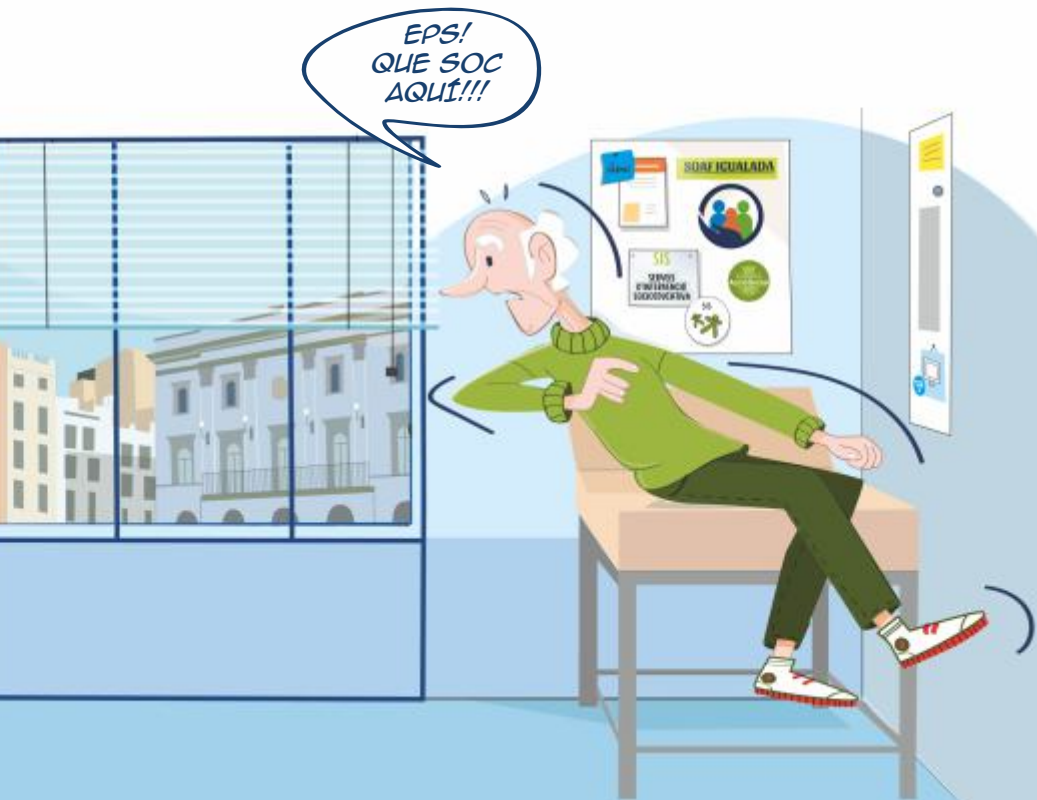

La infantilització és una expressió silenciosa però poderosa de discriminació cap a la gent gran per motius d'edat. **Es manifesta en petits gestos o actituds quotidianes:**

- **parlar-los amb diminutius,**
- **explicar-los coses evidents com si no poguessin entendre-les,**
- **prendre decisions per ells sense consultar-los,**
- **parlar d'ells en tercera persona com si no hi fossin.**

Aquesta mena de tracte minimitza la seva autoestima i autonomia, qüestiona la seva capacitat i afebleix la seva veu social i familiar.

No es fa amb mala intenció, però sovint té conseqüències profundes. Moltes vegades es fa des del desig de “protegir” o “ajudar”, i es justifica o es normalitza tot passant desapercebut tant per qui ho rep com per qui ho fa, però el dany és real: les persones grans poden sentir-se menyspreades, invisibles o dependents quan no ho són.

Cada clic pot ser una nova oportunitat per a la gent gran

Estimar i cuidar la gent gran no vol dir sobreprotegir-la, sinó reconèixer-la com les persones adultes que són, amb experiència, criteri i dret a decidir.

La tecnologia és una eina essencial que obre portes a infinitat de possibilitats:

- comunicació amb familiars i amics,
- accés a informació,
- aprenentatge continu,
- oci,
- gestions quotidianes i molt més.

Aquest accés digital pot trencar l'aïllament, fomentar l'autonomia i enfortir la seva autoestima, i **és una oportunitat per explorar interessos, comunicar-se amb altres generacions, i continuar creixent i reinventant-se.**

Per a la gent gran, cada clic representa més que un gest digital, és una finestra cap a un món nou que els permet mantenir-se connectats, actius i participatius.

En definitiva, la tecnologia, ben aprofitada, esdevé una eina d'inclusió social i de llibertat personal.

Reconèixer això és trencar amb l'edatisme digital que sovint assumeix que les persones grans no poden o no volen aprendre tecnologia.

La societat actual avança ràpidament i no hauria de deixar ningú enrere. Cal donar-los el lloc que mereixen.

La solitud no fa distincions d'edat, però cada etapa ens ensenya a viure-la d'una manera diferent

Sovint la solitud es veu com una ombra que pesa sobre la vellesa, com si estar sol fos sinònim de buidor o tristesa. Tanmateix, aquesta visió és limitada i injusta.

La solitud en si mateixa no és la que marca la qualitat de la vellesa, sinó com ens hi enfrontem i com la gestionem.

La vellesa no es defineix per la presència o absència d'altres persones, sinó per la qualitat de la relació que tenim amb nosaltres mateixos i amb qui ens envolta. La solitud deixa de ser una càrrega quan es converteix en un espai on la vida et desafia a buscar i mantenir connexions humanes que ens omplim –siguin familiars, d'amistat o comunitàries–, però també significa aprendre a trobar pau i plenitud quan estem sols.

SAPS QUÈ, IGU?
M'AGRADA VENIR AL
PARC CENTRAL, SEMPRE
HI HA AMBIENT!

ÉS CLAR, LADA!
A MI TAMBÉ

L'edat no posa límits, sinó la mirada que hi tenim

El pas del temps transforma els cossos, els rostres, les circumstàncies..., **però l'essència i el valor de cada persona no canvien mai.**

La joventut s'associa sovint amb l'energia, la creativitat i la capacitat per aprendre ràpidament, mentre que la vellesa es vincula erròniament amb la pèrdua d'habilitats o coneixements.

*POSEM LA
MIRADA EN ALLÒ QUE ENS FA
IGUALS I EN ALLÒ QUE
ENS CONNECTA.*

Saber no depèn només de l'edat, sinó de la curiositat, l'experiència i la voluntat de continuar aprenent.

El veritable valor és reconèixer que el coneixement i la intel·ligència no són exclusius d'una etapa de la vida. Ni la joventut garanteix tenir totes les respostes, ni l'edat avançada implica limitacions.

Cada persona aporta un coneixement únic, fruit del seu recorregut vital, i cada generació pot ensenyar i aprendre de l'altra.

Trencar aquest prejudici vol dir col·laborar, respectar-se mútuament i reconèixer que **totes les veus, sense importar l'edat, han de ser valorades de la mateixa manera.**

